

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР// Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/3393-17>.
3. Дараганова Н. В. Організація авіаційного страхування членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу цивільної авіації / Н. В. Дараганова // Право України. – 2006. – № 9. – С. 106-111.
4. Васильев А. С. Административное право Украины: учеб. пособ. / А. С. Васильев. – Х.: Одиссей, 2013. – 690 с.

УДК 347.8:351.814(043.2)

Клим Т. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНОЇ АВІАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ

Під поняттям адміністративно-правового статусу суб'єкта розуміють сукупність прав і обов'язків передбачених адміністративно-правовими нормами у сфері публічного управління [1, с. 55].

Відповідно до статті 11 Повітряного кодексу авіація є складовою частиною транспортної системи країни, підприємства, установи та організації якої незалежно від форми власності та підпорядкування володіють повітряними суднами та провадять діяльність, пов'язану з використанням повітряного простору, а також відіграє важливу роль в нашій державі [2, с. 11].

Постановою Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну авіаційну службу України, положення про яку затверджено постановою КМУ від 08.10.2014. Відповідно до цих постанов Державна авіаційна служба є центральним органом виконавчої влади у галузі авіації. Крім згаданих постанов КМУ основними нормативно-правовими актами в її діяльності є Повітряний кодекс України від 19.05.2011 р., а також закони: «Про транспорт» від 10.11.1994 р. [4], «Про державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» від 11.08.2013 р. [5] та ін.

Основними завданнями Державіаслужби є:

— здійснення державного контролю та нагляду за безпекою цивільної авіації; внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору;

— реалізація державної політики у сфері цивільної авіації та використання повітряного простору;

— організація розроблення нормативно-правової бази для регулювання діяльності у галузі цивільної авіації;

— сертифікація та реєстрація об'єктів і суб'єктів цивільної авіації та ліцензування авіаційних перевезень;

— регулювання використання повітряного простору та організація повітряного руху; організація авіаційних перевезень;

— сприяння провадженню зовнішньоекономічної і міжнародно-правової діяльності цивільної авіації.

Державіаслужба під час виконання своїх завдань виконує також значну кількість функцій, серед яких можна назвати такі:

— нагляд за безпекою польотів повітряних суден, льотною придатністю суден;

— здійснює контроль за ефективним використанням повітряного простору;

— розробляє галузеві стандарти; видає розпорядчі документи, що регулюють організацію діяльності цивільної авіації; проводить реєстрацію, сертифікацію і видає дозволи на експлуатацію цивільних повітряних суден та інших обладнань;

— визначає порядок метеорологічного забезпечення на аеродромах та маршрутах польотів; організовує і контролює їх підготовку, перепідготовку, сертифікацію та атестацію, проводить сертифікацію навчальних закладів з підготовки спеціалістів цивільної авіації;

— регулює використання повітряного простору та інші [3].

ДАС керується і певними юрисдикційними повноваженнями, так, відповідно до ст. 255 КУпАП особи мають право складати протоколи у авіаційній галузі, а також розглядати справи і накладати адміністративні стягнення. Від імені Державіаслужби розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право: керівник Державіаслужби та його заступники, державні інспектори, уповноважені на проведення перевірок посадові особи Державіаслужби, керівники аеропортів, начальники служб авіаційної безпеки аеропортів та їх заступники [1, с. 59].

Державіаслужбу очолює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра інфраструктури.

Таким чином, Державна авіаційна служби України входить до системи органів центральної виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у галузі цивільної авіації, через окремі підрозділи управління у цій галузі.

Література

1. Адміністративне право України: підручник / Т. О. Коломєць. – К.: Юрінком Інтер, 2011. – 567 с.
2. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.
3. Положення про Державну авіаційну службу України: затв. Постановою Кабінету Міністрів України від 08.10.2014 № 520 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/520-2014-%D0%BF>
4. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.
5. Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації: Закон України від 20 лютого 2003 р. № 545-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 17. – Ст. 140.

УДК 342.9:656.7.071.7(043.2)

Лахай Є. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ,
Науковий керівник: Розум І. О., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ НА АВІАЦІЙНОМУ ТРАНСПОРТІ В УКРАЇНІ

У сучасному світі проблема забезпечення безпеки польотів на авіаційному транспорті є однією з найактуальніших. Вона зачіпає майже всі важливі сторони життя суспільства – політику, економіку, добробут людей. Від того, наскільки професійно відповідні державні структури діють у цій сфері, залежатиме безпека людей, економічна ефективність авіаційного транспорту та його конкурентоспроможність, а, зрештою, авторитет у світі держав, які виявляють реальну турботу про безпеку своїх авіаційних транспортних систем.

Аналіз статистичних даних про авіаційні події, що сталися за останні роки в Україні, свідчать про значне погіршення стану безпеки польотів під час проведення авіаційних робіт як за абсолютними, так і за відносними показниками аварійності. За даними Міжнародної організації цивільної авіації, відносні показники рівня безпеки польотів у вітчизняній галузі цивільної авіації значно гірші від середніх загальносвітових показників. За останні десять років страхові компанії відшкодували збитків від авіаційних подій на суму понад 180 млн. гривень [1].

За спостереженнями фахівців, основними причинами транспортних подій (в тому числі й на авіаційному транспорті) в Україні є в першу чергу незадовільний технічний стан і фізичний знос основних засобів рухомого складу, порушення правил технічної експлуатації транспорту через